

Северниятъ еленъ не е така красивъ като нашия — благородния еленъ; нискъ съ изопнатия, съ глава отпусната надолу, той много подхожда на околнитъ предмети — на нискитъ растения и нискитъ жители на онѣзи страни. Северниятъ еленъ е малко по-малкъ отъ крава. На главата му растатъ голѣми разклонени рога. Всѣка година тѣзи рога падатъ и израстватъ нови. Рога иматъ и мъжкитъ и женскитъ северни елени, а у другитъ елени рога иматъ само мъжкитъ. Рогата на елена сж покрити съ кжси косми, които ги пазятъ отъ силния мразъ.

На краката си еленътъ има две широки копита, а надъ тѣхъ, отзадъ на краката, има още по 2 малки копитца, които едва се допиратъ до земята.

Козината на северния еленъ е много по-гжста и по-топла отколкото на другитъ елени. На есень кжсата лѣтна козина се смѣнява съ гжста и дълга зимна. Съ такъвъ кожухъ северниятъ еленъ прекарва по-леко най-голѣмитъ зимни студове. На пролѣтъ зимната козина пада на фандаци, а подъ нея израства друга — тъмна, кжса и не тѣй гжста.

Еленътъ предъвква, както кравата, храната два пжти; той е *преживно животно*.

Северниятъ еленъ е истинско дете на севера; той добре е приспособенъ да живѣе въ онѣзи студени пусти страни, които лѣте сж блатисти, а зиме се обръщатъ на пространно снѣжно поле. Широкиѣ копита помагатъ на елена да ходи по блатиститъ и снѣжни полета, както и да се закрепва по стрѣмнитъ скали. По мочуритъ и по снѣга копитата му оставатъ следи, които приличатъ на стѣпки отъ крава. Гжстата му мека козина го пази отъ студовѣтъ. Северниятъ еленъ плава много добре; мири-